

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

352.051 "1923"

Szerző:

Cím: A tányérsapkások és a rend-
őrség ügye a főváros közgyűlése
előtt

előtt

Forrás:

Népszava

Br

(Hely)

1923. 4. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A tányérsapkások és a rendőrség ügye a főváros közgyűlése előtt.

* *

Súlyos bírálat a „társadalmi” szervezetekről és a közbiztonság állásáról.

Hétfőn délután 4 órakor rendkívüli közgyűlése volt a fővárosi törvényhatóságnak. Ezen tárgyalták Horváth Károly bizottsági tag ismeretes indítványát, amellyel bizalmat akart szavaztatni a kormánynak a tányérsapkások és a rendőrség között támadt összefüggéssel szemben tanúsított állásfoglalásáért.

Horváth Károly beszédében, amellyel indítványát megokolta, rámutatott arra, hogy az ifjuság jövődjének szerepe fölkészüljön. Az ifjuság — mondotta — nem lehet és ne legyen az utca népe, nem lehet és ne legyen az alkalom sem ennek kitéréseihez. A rendőrséggel szemben végletes kritikát gyakorolni helytelen dolog, a rendőrségben él a kötelességteljesítés tudata és ezt a hálátlan szerepet betöltő testületet elítélni egyenesen bűn az ország közbiztonsága, jó hírnevével szemben.

Az indítványhoz dr. Baracs Marcel szolt hozzá. Elfogadta Horváth Károly indítványát, mert ez alkalmat nyújt arra, hogy végre mindenki megértse, hogy ebben az országban csak egy ur van: a törvény és csak egy hatalom: az állambatalom. Ennek alá van rendelve mindenki. Miután a törvényes kormányzat átvette a hatalmat,

nem tűrhető többé.

hogy egyes társadalmi szervezetek furakodjanak a kormánynak és a lakosság közé. (Fölkiáltások jobbról: „Kikről van szó?”) Nem tűrhető tovább, hogy akik ezen társadalmi szervezetekbe belefurakodtak a maguk egyéni, önző céljainak szolgálata érdekében, az ökoljog gyakorlása érdekében, hogy ezek a befurakodott elemek a maguk ökoljogos uralmát tovább is gyakorolják, hogy tovább is garázdálkodhassanak. Az ország nem tűrheti, hogy egyes csoportok, egyes alakulatok, egyes egyesületek továbbra is olyan hatalmat gyakoroljanak, amelyet csak a kormánynak illetik meg, hogy

ezek alakulatok, egyesületek a maguk akaratát bárkire is ráerőszakolják. (Fölkiáltások jobbról: „Eljenek a hazafias diákok!”) Ezer sebből vérzik az ország. Teljes erejére van szükség, hogy a régi elvesztett kincseken fölül még új erőt is gyűjtsön. Ilyenkor mindenkinek vállvetett munkájára van szükség. Ezt a munkát akarjuk! (Fölkiáltások jobbról: „Mi a régi Magyarországot akarjuk!”) Csak a belső béke teremtheti meg ezt a munkakésztséget s a munkaeredménynek azt a biztonságát, amelyre szükség van s amely minden eredményes munkának föltétele. Az ökoljog jelenségei, bár már ritkábban, de még mindig jelentkeznek. (Fölkiáltások jobbról: „Hol!”)

Még mindig igazoltatnak és ölombotoznak.

(Fölkiáltások jobbról: „Hol!”) Gyűléseken, hírlapokban fenyegetőznek, bombákat küldenek, merényleteket szerveznek. (Óriási zaj jobbról.) Lelki kényszer alá fogják a társadalmat. Az Erzsébetvárosi Kör merényletének tettesei... (Óriási zaj jobbról: „Még mindig ebből élnek?” „Kikre céloz?” „Rendre!” „Rendre!” „Ez nemzetrontás!”)

Csilléri András nem az az ember, aki nyugodtan nézi, hogy valaki más is járuljon a kormány elé bizalmi nyilatkozattal, az előretörés izgalmaiktól líhegve terjesztett elő más indítványt, amelyben szintén bizalmat szavaz a kormánynak. Amint ezt ezektől az uraktól megszoktuk, mellékvágányra igyekezett a kérdést áttolni és azzal vádolta meg Baracs Marcellt, mintha ez a „Bécsi Magyar Ujság” és a „Jövő” igazolására mondta volna el beszédét. Aki a vallásérköcsi alapot nem pusztá szólamnak tekinti, annak magának is követelnie kellene, hogy ezekkel a garázdálkodókkal szemben végre hozzájuk méltó módon járjanak el. Ezek után hozzájárult az indítványhoz.

Miután dr. Márkus Jenő a községi polgári párt nevében elfogadta az indítványt, Föthy Vilmos szólalt föl. Kijelentette, hogy nincs bizalommal a kormány iránt semmiféle vonatkozásban. Beszéde közben a jobboldalról közbeszólások hangzottak le, amelyekre ő azzal felelt, hogy

„komolytalan dolog az egész”.

Az elnök polgármester ezért rendreutasította. Föthy Vilmos: „Elteszem a többi közé.” Ezért újból rendreutasította őt a polgármester. Föthy Vilmos ezután kifejtette, hogy

a kormány elnöke mindig mást mond, mint amit tesz,

nem lehet tehát irányában bizalommal. Pécsét például azt mondotta, hogy a királykérdést csak a királlyal lehet megoldani. Ezzel egyenesen fölbátorította a legitimistákat arra, amit tettek. Márpedig amit tettek, arra vezetett, hogy löttek a királyra. Az elnök itt félbeszakította Föthyt azzal, hogy ha ilyen hangnemen folytatja, megvonja tőle a szót. Föthy azzal fejezte be beszédét, hogy nem szavazza meg a bizalmat.

Dr. Baracs Marcel ezzel szemben kifejtette, hogy itt politikai bizalomról nincs szó, a külföld előtt vádaskodni pedig már csak azért sem lehetett szándékában, mert ez egyenesen hazaárulás volna. Ellenben azt, hogy az ilyen tetteknek a föltárása hazaárulás, egyesek ugy magyarázták, hogy elkövetni őket hazafias eselekedet. Ez ellen föl kell emelni szavát.

Csilléri András, majd Horváth Károly éltek még a zárszó jogával. Ezután következett a szavazás. Az ellenzék névszerinti szavazást kért Horváth Károly indítványára. A névszerinti szavazásnál Horváth Károly indítványa mellett szavaztak 26-an, ellen 83-an, az indítványt tehát elvetették. A kisebbség Csilléri indítványához már nem akart statisztálni és a szavazás előtt elhagyta a termet.